

FAKULTNÍ NEMOCNICE®
OLOMOUC

Poradna
HOŘEC

VÝROČNÍ ZPRÁVA NEMOCNIČNÍCH KAPLANŮ 2019

Obsah

Úvodní slovo	4
Pohled do historie poskytování duchovní péče	5
Kdo je nemocniční kaplan?	6
Poskytování klinické pastorační péče ve FN Olomouc v roce 2019	7
Poradna pro pozůstalé HOŘEC	8
Zaměstnanecké pracovní poměry v roce 2019	9
Přehled vybraných statistických souhrnů v roce 2019	10
Další aktivity nemocničních kaplanů	16
Životní příběhy těch, kterým jsme se věnovali...	18
Napsali nám...	23

Kolektiv nemocničních kaplanů FNOL

Fotografie: Archiv FN Olomouc
Design, grafická úprava: Dalibor Janeček
Olomouc 2020

Kdo je nemocniční kaplan?

„Nemocniční kaplan“ je mezinárodní označení osoby, která vykonává klinickou pastorační péči ve zdravotnických, příp. sociálních, službách a hospicích. Působí na základě pověření daného svou církví a smlouvy s nemocnicí.

Služba NK je nedílnou součástí komplexní péče o pacienty, jejich blízké a v neposlední řadě i o personál v nemocnici. V náročných obdobích nemoci si člověk klade otázky po smyslu života, nemoci, utrpení, umírání, smrti, víry ale i otázky týkající se kvality dosavadního života. Z toho důvodu lidé pociťují touhu po sdílení, smíření či odpuštění. Na tyto potřeby reaguje služba nemocničních kaplanů, kteří slouží všem pacientům bez rozdílu, na jejich úrovni a způsobem, jakým oni potřebují.

Nemocniční kaplan nabízí službu doprovázení v období nemoci. Poskytuje nemocným blízkost, možnost rozhovoru o tématech na základě přání pacienta, čtení z Bible a jiné křesťanské duchovní literatury, modlitbu, na požádání zprostředkuje návštěvu duchovního za účelem udělení svátostí. Pomocí pastoračního rozhovoru napomáhá nemocnému k přijetí obtíží souvisejících s nemocí a utrpení, také ke smíření se sebou samým, s druhými lidmi a s Bohem.

Poskytování klinické pastorační péče ve FN Olomouc v roce 2019

Poskytování klinické pastorační péče probíhalo na základě žádostí pacientů, jejich příbuzných nebo zdravotníků. Služba nemocničních kaplanů byla zdravotními sestrami nabízena na jednotlivých odděleních již při přijetí pacientů k hospitalizaci. Na klinikách, v ambulancích i čekárnách byly umístěny informační materiály.

Kromě poskytování služby na vyžádání přicházeli kaplani v roce 2019 po dohodě s vedením klinik na následující oddělení s aktivní nabídkou péče nemocným:

Klinika anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny – lůžkové odd. NIP/DIOP, Hemato-onkologická klinika, I. chirurgická klinika, I. interní klinika, II. interní klinika- gastroenterologická a geriatrická Onkologická klinika, Klinika plicních nemocí a tuberkulózy, Klinika psychiatrie, Oddělení urgentního příjmu.

Služba nemocničních kaplanů dále zahrnovala:

- nonstop přítomnost na telefonu
- starost o nemocniční kapli dle liturgického roku vč. aktualizace nástěnky u kaple,
- možnost osobního setkání - každé úterý v době od 15.00 do 16.00 hodin byl v nemocniční kapli přítomen kaplan,
- přímluvnou modlitbu - do schránky v kapli je možné vkládat své prosby, které byly zahrnovány do modliteb i přímluv při nedělní mši svaté sloužené v kapli,
- prezentování služby nemocničních kaplanů v rámci vstupního školení nových zaměstnanců FN Olomouc 1x měsíčně,
- zabezpečení praxí a poskytování konzultací studentům,
- poskytování konzultací a stáží nemocničním kaplanům a zdravotníkům z jiných nemocnic,
- účast kaplanů z katolické církve na supervizích a společných setkáních s dalšími nemocničními kaplany Arcidiecéze olomoucké,
- provoz Poradny pro pozůstalé Hořec.

Poradna pro pozůstalé HOŘEC

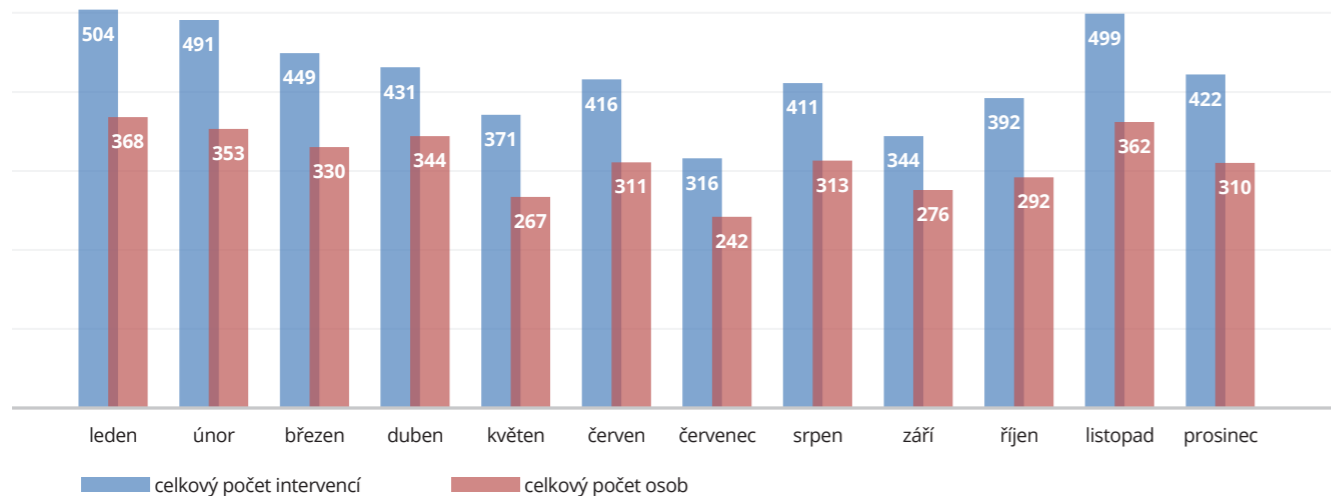
Poradna vznikla v roce 2015 s cílem poskytovat psychosociální podporu a pomoc příbuzným umírajících pacientů - pozůstalým prostřednictvím poradenského vztahu během umírání a smrti blízké osoby, pohřebních rituálů, zármutku a truchlení.

Poradna v přízemí budovy „Y“ poskytovala své služby zdarma. Její provoz zajišťovali nemocniční kaplani, kteří byli zároveň certifikovanými poradci pro pozůstalé. Odbornou garantkou Poradny Hořec je PhDr. Mgr. Naděžda Špatenková, Ph.D., MBA, psycholožka a socioložka, průkopnice poradenství pro pozůstalé v ČR.

Zaměstnanecké pracovní poměry v roce 2019

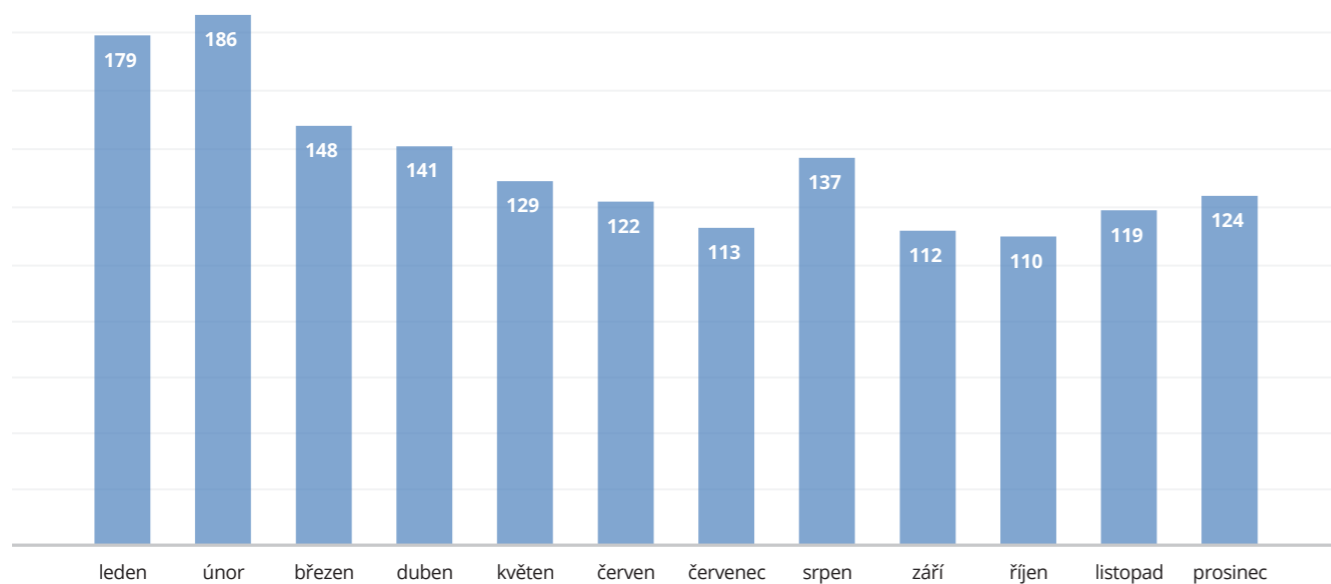
Během roku 2019 roku působilo ve FN Olomouc 9 NK, z nichž sedm mělo pověření ke službě od Římskokatolické církve, po jednom od Církve československé husitské a od Církve adventistů sedmého dne. Na poskytování duchovní péče se s NK podíleli především tito kněží: Bohumír Vitásek, Rudolf Smahel, Libor Churý, Antonín Krasucki, Savio Řičica, Česlav Plachý, Antonín Štefek, Josef Opluštil, Josef Malota a Petr Chalupa.

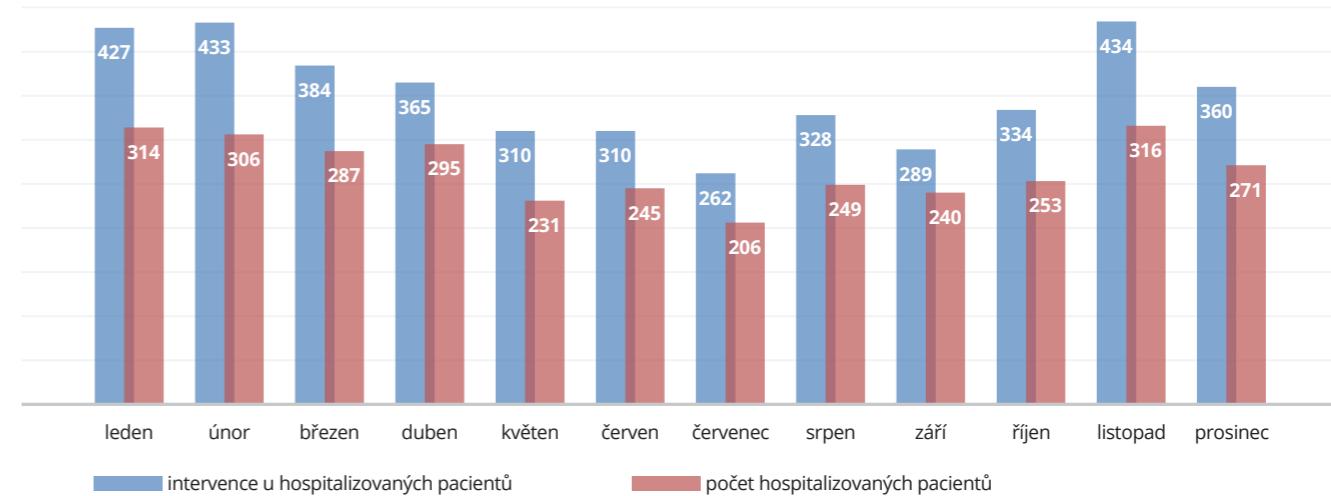
Graf 1) Počet intervencí celkem/ve vztahu k celkovému počtu osob

Intervencí se rozumí setkání v délce od 5 do 30 minut. V roce 2019 proběhlo celkem 5046 intervencí u 3768 osob.

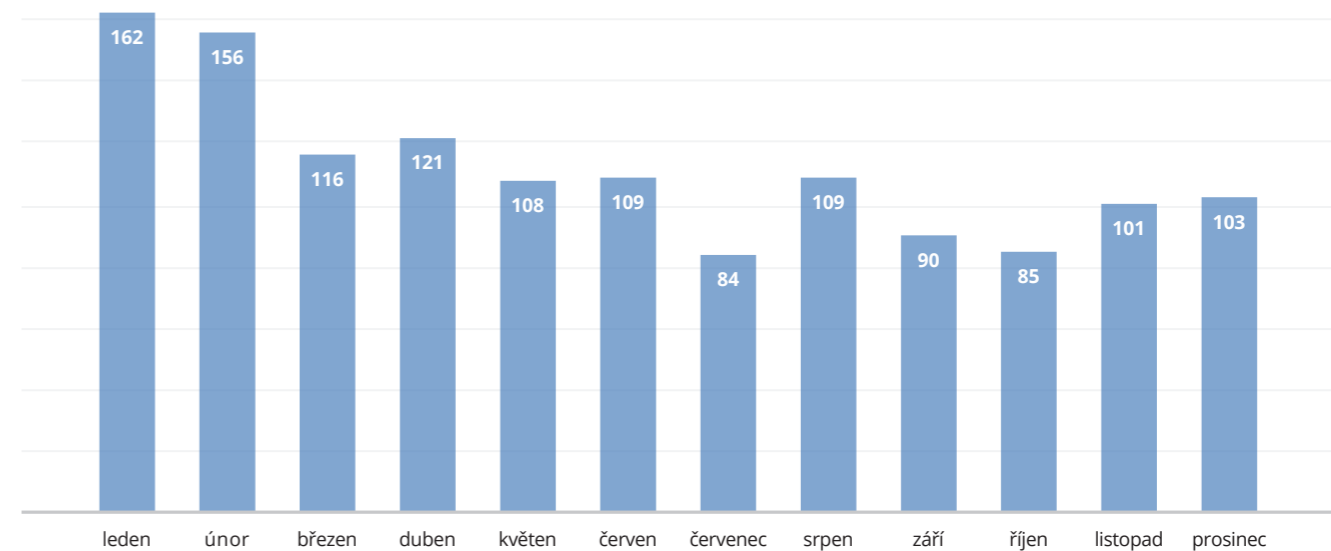
Graf 2) Počet kontaktů

Kontaktem se rozumí setkání do 5 minut. V roce 2019 se uskutečnilo celkem 1620 kontaktů.

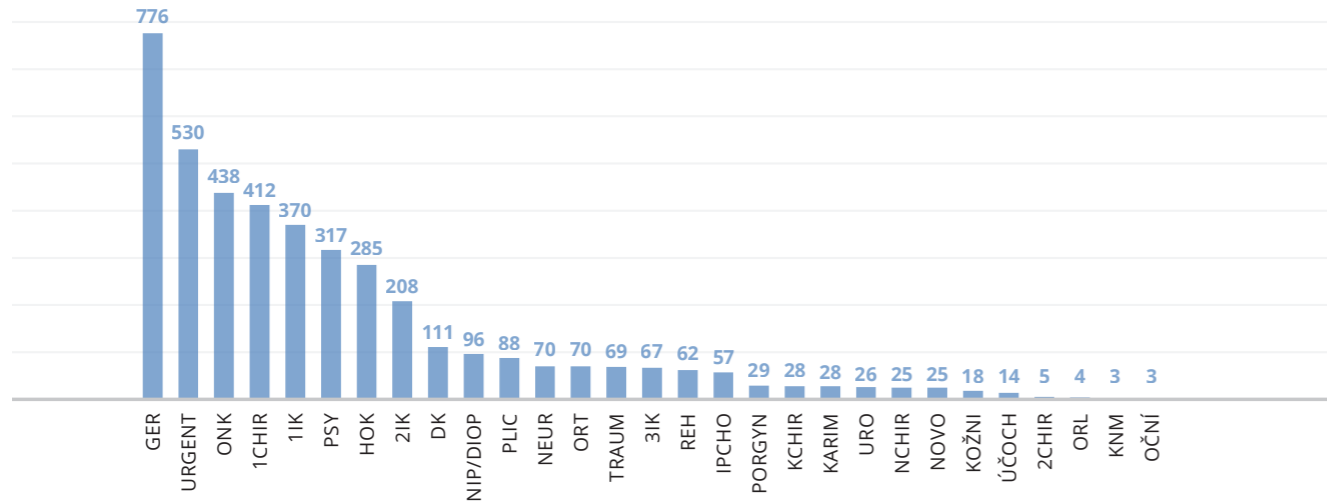
Graf 3) Počet intervencí/počet pacientů

S některými pacienty proběhlo pouze jedno setkání, jiní si přáli opakovanou návštěvu NK. Tato volba závisela na délce hospitalizace, závažnosti onemocnění a jiných okolnostech. V roce 2019 bylo poskytnuto celkem 4236 intervencí u 3213 hospitalizovaných pacientů.

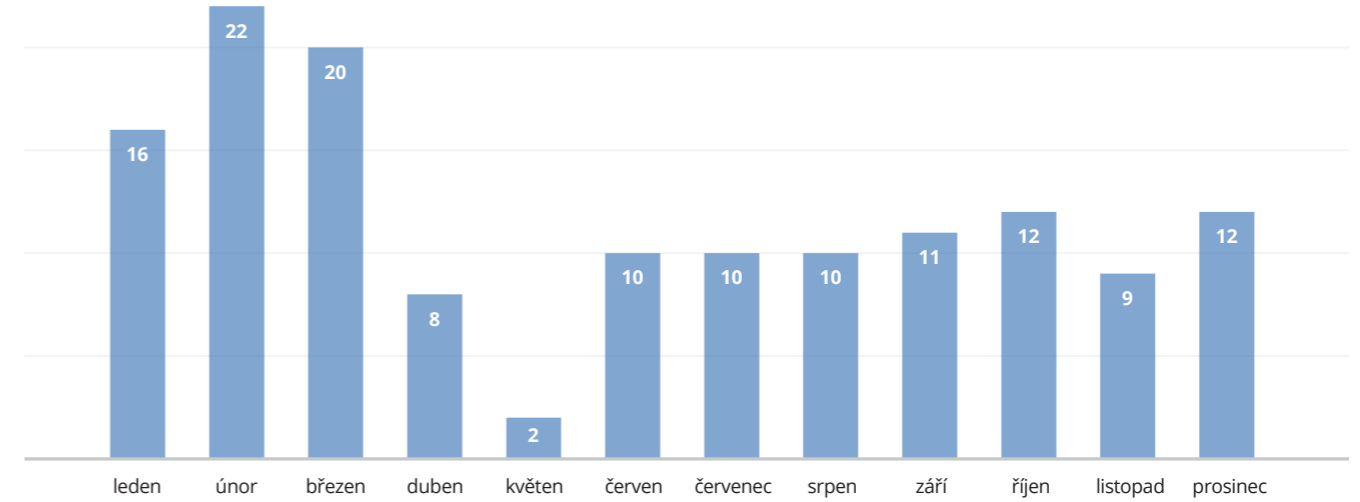
Graf 4) Počet kontaktů s hospitalizovanými pacienty.

V roce 2019 proběhlo 1344 kontaktů s hospitalizovanými pacienty.

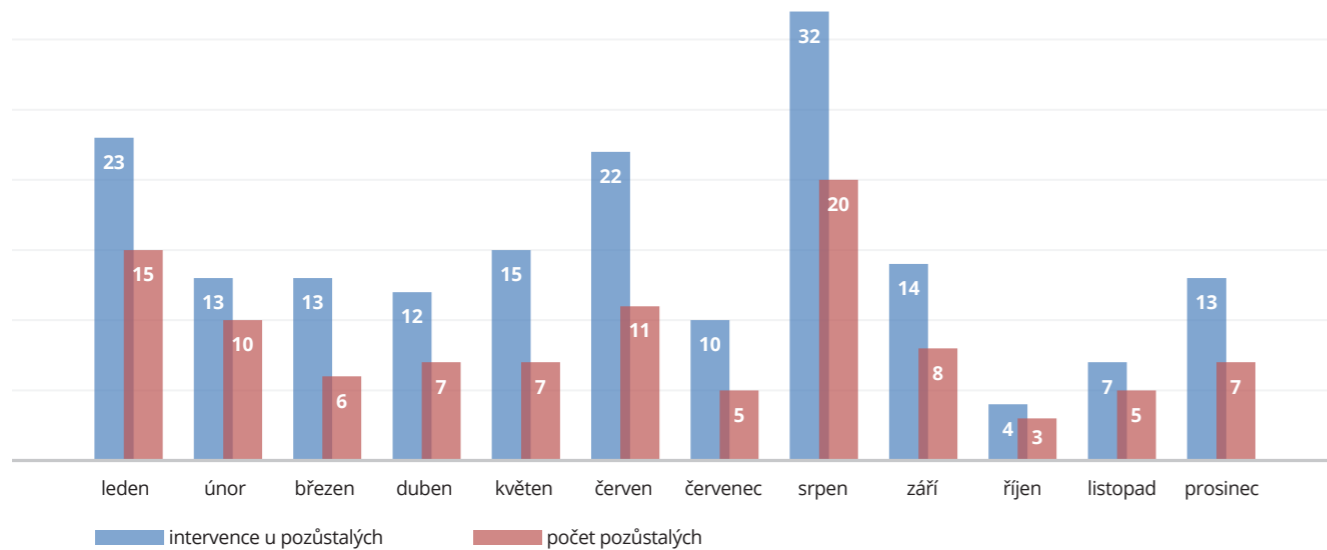
Graf 5) Počet intervencí na klinikách

V roce 2019 se intervence uskutečnily na všech klinikách a odděleních.

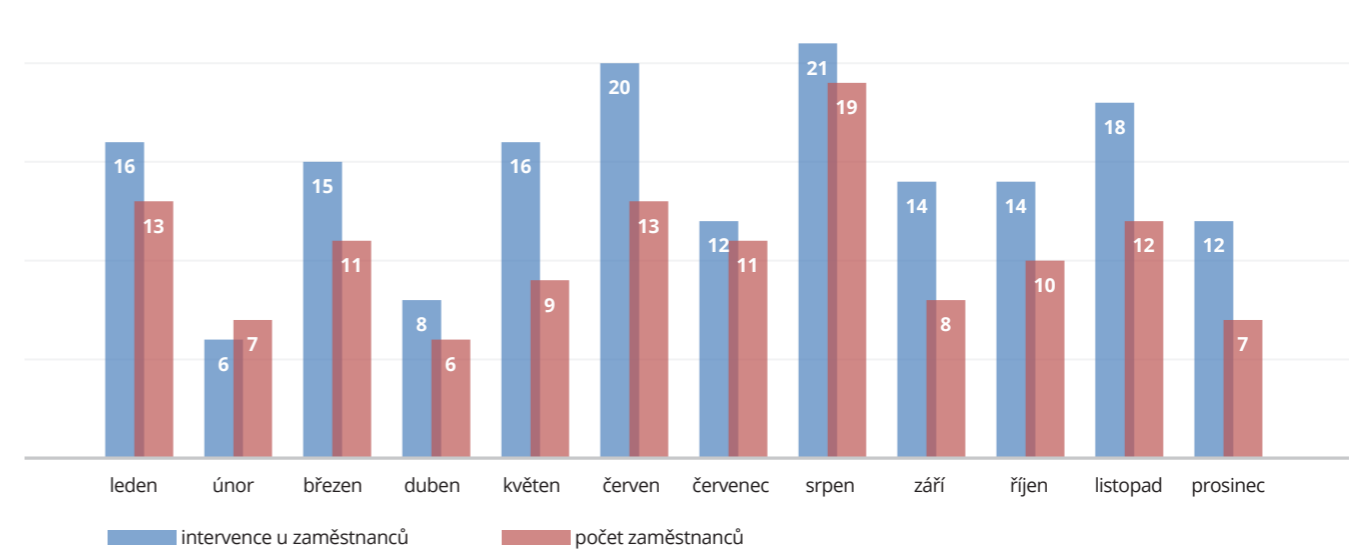
Graf 7) Počet zprostředkovaných návštěv duchovních

Na žádost pacientů či jejich příbuzných nemocniční kaplani zprostředkovali 142x návštěvu duchovního.

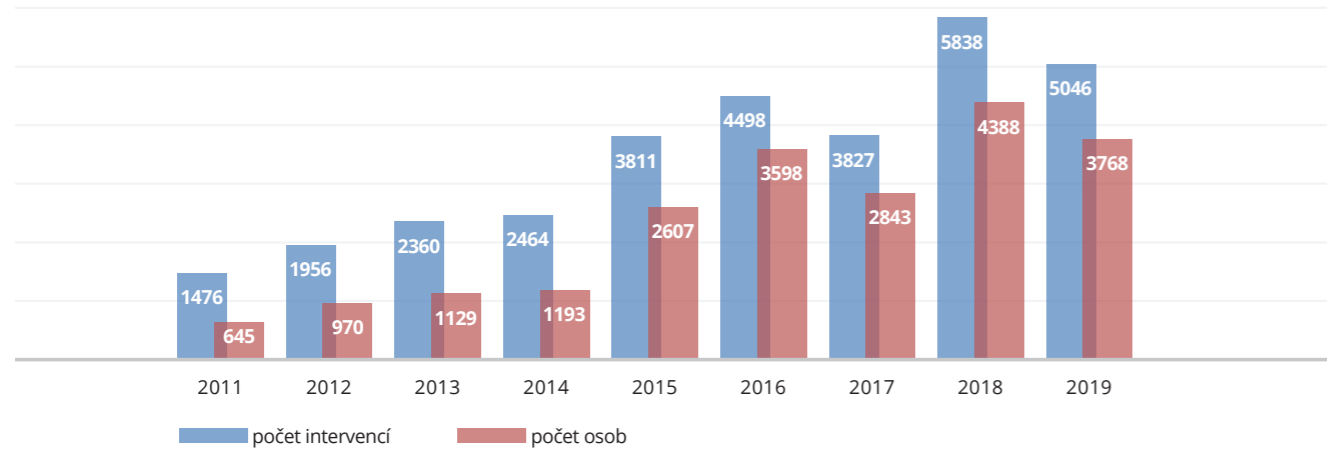
Graf 6) Počet intervencí u pozůstalých/počet pozůstalých

Nemocniční kaplani podpořili 104 pozůstalých během 178 intervencí.

Graf 8) Počet intervencí u zaměstnanců/počet zaměstnanců

V roce 2019 bylo poskytnuto 172 intervencí celkem 126 zaměstnancům.

Graf 9) Shrnutí: Srovnání péče v roce 2019 s předchozími lety 2010 – 2019

Další aktivity nemocničních kaplanů

11. 2. XXVII. Světový den nemocných ve FNOL

Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup se při této příležitosti setkal s vedením nemocnice, poté navštívil pacienty na 2. interní klinice a na oddělení geriatry a požehnal jim.

20. 2. Slavení světového dne nemocných u dominikánů v Olomouci

V návaznosti na předchozí akci byla o několik dnů později sloužena mše svatá za nemocné, lékaře a zdravotníky v dominikánském kostele. Po ní proběhlo v prostorách kláštera setkání pro zdravotníky s přednáškou Mgr. et Mgr. Františka Zakopala: „Jak zvýšit psychickou odolnost aneb nové přístupy na zvládnání škodlivého stresu“.

24. 5. Noc kostelů

Díky iniciativě Mgr. Jaroslava Křivánka, kaplana z církve husitské, byla letos poprvé zapojena nemocniční kaple Božího milosrdenství do celostátní akce Noc kostelů. V rámci této akce byl pro veřejnost zpřístupněn i prostor pevnůstky, která slouží jako archiv dokumentů FN Olomouc, a bývalé kaple na Neurologické klinice. V nemocnici tedy nebylo živo pouze přes den, ale vysoká návštěvnost a zájem o akci trval až do pozdních večerních hodin.

20. 9. Žehnání pietní místnosti na KARIM

V září se na NK obrátilo vedení kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny s prosbou o požehnání pietní místnosti. Akce se účastnil nejen personál oddělení, ale také zástupci managementu FN Olomouc. Prostor požehnal P. Bohumír Vitásek.

30. 9. – 3. 10. XV. celostátní setkání nemocničních kaplanů na Velehradě

Katolická asociace nemocničních kaplanů v České republice pořádala další formačně vzdělávací setkání, kterého se zúčastnilo přes 90 kaplanů z celé ČR. Setkání bylo tentokrát zaměřeno na paliativní péči v nemocnicích, zazněly příspěvky na témata bolest, utrpení a smrt, multidisciplinární tým a specifika komunikace v paliativní péči. Dále bylo v nabídce několik workshopů.

1. 11. Vzpomínat s láskou

Na začátku listopadu pořádali nemocniční kaplani v odpoledních hodinách již tradiční vzpomínkové a modlitební setkání pro zaměstnance FN Olomouc a pozůstale u nemocniční kaple.

15. 11. Stop dekubitům

V listopadu proběhla pravidelná akce nemocnice, která si klade za cíl seznámit veřejnost s novými trendy v prevenci a léčbě dekubitů. Byly představeny moderní pomůcky a doplňky stravy, které napomáhají předcházet jejich tvorbě. Na akci se prezentovala vybraná pracoviště nemocnice a také služba NK, která nabízela letáky a písemné materiály o svém působení. Účastníci akce měli možnost pohovořit i s přítomnou nemocniční kaplankou o duchovní péči.

6. 12. Žehnání adventních věnců na onkologii

Od vrchní sestry z onkologické kliniky vzešel v prosinci podnět k požehnání adventních věnců. Personál kliniky vyzdobil společenskou místnost a pozval pacienty. Mgr. Roman Nehera, trvalý jáhen, požehnal několik adventních věnců, které pak přispěly k navození adventní doby na oddělení. Setkání doprovodila zpěvem a hrou na kytaru nemocniční kaplanka Alena Rosová. Formální

část setkání se pak překlenula v neformální, kdy se někteří pacienti připojili ke zpěvu a zazpívali si s nemocničními kaplany lidové písně.

Zpívání pacientů na geriatry

V uplynulém roce se na oddělení geriatry mezi pravidelné aktivity zařadilo zpívání s pacienty za doprovodu kytary pod vedením nemocniční kaplanky Aleny Rosové. Ke vzniku této aktivity podotkla: „Navštěvovala jsem jednu pacientku, která se zmínila, že ráda zpívá. Nabídla jsem jí, že bych někdy mohla přinést kytaru a že bychom si mohly zazpívat společně.“ O zpěv projevíli zájem i další pacienti. Jejich přání vedení oddělení vyhovělo a tak se prostorami geriatry každý pátek odpoledne nesl zpěv a hudba. Zpívaly se převážně lidové písničky, které byly proloženy povídkami. Nemocní vzpomínali na své zážitky z mládí, dalším se vybavovali básničky. A tak se úplně přirozeně mezi sebou pacienti poznávali a navazovali vztahy, scházeli se pak na kávu nebo ke společenským hrám.

Životní příběhy těch, kterým jsme se věnovali...

Intervence na klinice traumatologie

Zpracovala: Alena Rosová, nemocniční kaplanka FN Olomouc

Na podzim roku 2019 požádala o návštěvu nemocničního kaplana pacientka hospitalizovaná na traumatologii. Když jsem ji šla navštívit poprvé, věděla jsem pouze to, že se pokusila o sebevraždu.

Žena ve středním věku měla velké bolesti po náročné operaci nohy, trpěla úzkostmi a strachy, ke kterým se přidaly výčitky, že si chtěla vzít život, že tím ublížila manželovi a dětem, které nebude moci delší dobu vidět atd. Vyprávěla mi o svém životě a beznaději. Také mi sdělila: „K víře a ke křtu mě v dětství vedla babička. Avšak poté, co se moje maminka rozvedla a později znovu vdala, zakázal jí otcím o křtu a o víře v rodině mluvit.“

Pacientka mi kladla spoustu otázek o víře: „Mohu být teď pokřtěna? Co je třeba k tomu zařídit? A jak se na křest připravit?“ Poradila jsem jí, aby, až ji z nemocnice propustí, navštívila kněze působícího v její farnosti a domluvila se s ním na možnostech přípravy na křest.

V průběhu její hospitalizace se její psychický stav postupně zlepšil, začínala mít chuť do nového života a nacházela sílu jít dál. Blahodárně na ni působily návštěvy manžela a dětí. Vyjadřovala také vděčnost za podporu od nemocničních kaplanek.

Intervence na první interní klinice

Zpracoval: Jaroslav Křivánek, nemocniční kaplan FN Olomouc

Pacientka, kterou jsem měl možnost doprovázet, je druhým rokem vdova, má dva syny. V období hospitalizace pacientky jsem ji navštívil několikrát. Osm intervencí proběhlo při vědomí pacientky, tři intervence v bezvědomí (pooperační stav).

Pacientku jsem poznal při pravidelných návštěvách svého oddělení. Když jsem ji přišel pozdravit, měla zájem o setkání a začala mi spontánně vyprávět o svém životě, manželovi, o bolestech ovdovění, o své rodině. Teprve až poté zmiňovala své nemoci. V návaznosti na svůj zdravotní stav pak mluvila otevřeně o svých nejistotách týkajících se víry a také o svých náboženských zkušenostech a „nadpřirozených viděních“.

Její příběh a zkušenost víry jsem vyslechl jako něco cenného a autentického, co nelze každému sdělit. Dal jsem najevo, jak si vážím její důvěry, se kterou mi tyto mnohdy těžko verbalizovatelné věci sdělovala. Pro zodpovězení zásadní otázky po životě věčném jsem vyšel z jejích vlastních zážitků a zkušeností. Dal jsem pacientce najevo, že je to ona, kdo mne může v těchto věcech poučovat, neboť já jsem žádnou zkušenost s klinickou smrtí neměl. Svěřila se mi, že se v zahradě plně

světla, růží a hudby cítila krásně a že tam chtěla zůstat. Snažil jsem se jí vysvětlit, že právě díky této zkušenosti má dobrý důvod věřit, že něco po smrti skutečně je. Že ani její manžel neodešel nikam do tmy a prázdna.

Častým problémem nás, lidí poznamenaných zlem tohoto světa, je, že nám připadá Boží nabídka života věčného tak krásná, až to nemůže být pravda. Avšak ta omezení a limity v podobě strachu a nedůvěry jsou na straně člověka, nikoli Boha. Nebeský Otec nám chce dát své království, touží po naší přítomnosti, vždyť jsme jeho obraz, jeho stvoření. Pacientka se mi přiznala, že ji to nikdy nenapadlo, že o tom nikdy takto nepřemýšlela. Dále dodala, že to musí říct i vnučce, až s ní bude mluvit, co jí farář ve špitále říkal. Na pacientce byla patrná úleva a snad i naděje. Byla moc ráda, že jsem se za ní zastavil a prosila, ať ji příště navštívím znovu.

Při další návštěvě převzala iniciativu sama pacientka. Zajímala se, jak jsem dospěl ke svému povolání, zajímala ji má rodina, mé zájmy, přičemž kvitovala mé sportovní aktivity. Rovněž dodala, že to také musí říct své vnučce, protože takového faráře - sportovce se čtyřmi dětmi hned tak někde nemají. Při dalších setkáních mi přála všechno dobré, Boží pomoc i ochranu, ať jsou děti i man-

želka zdraví a ať se modlím i za ni a její nemocné srdíčko. Byla také vděčná za požehnání na čelo.

V pooperační fázi byla pacientka v přímém ohrožení života. Byl jsem za ní na oddělení KARIM, kde jsem ji mezi hadičkami a přístroji držel za ruku a stál jsem před Hospodinem s vědomím toho všeho, co mi pacientka dříve říkala o svých zápa-sech i viděních. Modlil jsem se za její víru i cestu, aby to byla cesta ke světlu, ať již dennímu zde na světě, nebo světlu, které viděla v rozkvetlé zahradě. Modlil jsem se za to, je-li to Boží vůle a paní není ještě připravena na odchod, ať má sílu bojovat. Jako doprovázející jsem vnímal sílu i posvátnost okamžiku, v němž jsem se modlil za paní, která se pohybovala na hranici mezi životem a smrtí. Myslím, že něco podobného vnímal i přítomný přihlížející personál, který snad mou přítomnost chápal i jako podporu jejich náročné práce. Nějak mi v tu chvíli došlo, že ve službě životu a jeho záchraně si nelze vystačit pouze lidskými silami, ale je třeba čerpat ze silnějších zdrojů. A proto jsem tam v tu chvíli byl, abych se modlil ke Stvořiteli.

Doprovázení na onkologické klinice

Zpracovala: Marie Maňáková, nemocniční kaplanka FN Olomouc

Na podzim roku 2019 požádal zdravotní personál z Onkologické kliniky FN Olomouc o návštěvu nemocničního kaplana k umírající pacientce. Když jsem vešla do pokoje, uviděla jsem u jejího lůžka manžela pacientky a její maminku, atmosféra byla bolestná a tíživá. Pacientka ležela klidně, měla zavřené oči a dostávala kyslík. Přestože byla po dlouhé nemoci pohublá, byla to krásná žena.

Nabídla jsem přítomným podporu v této náročné chvíli. Snažila jsem se vytvořit prostor, aby vyprávěli o životě mladé ženy. Muž vzpomínal na mnohé šťastné události, které se svými dětmi prožili. Maminka zas vyprávěla, jak dcera statečně bojovala s nemocí, jak žila naplno pro rodinu a byla úspěšná ve své profesi. Děkovali jsme za život pacientky a za lásku, kterou k sobě navzájem v rodině měli, a která je bude ve vzpomínkách dále spojovat. Setkání u lůžka bylo prostoupeno intenzivními chvílemi ticha, které promlouvalo více, než spousta slov. Manžel vyslovil i otázku: „Proč zrovna má žena onemocněla a musí zemřít? Za co je to trest?“ Nešťastná maminka se zeptala: „Proč nemůžu zemřít místo ní, když už mám život za sebou?“ Odpovědě-

la jsem, že nevím proč a maminku jsem objala. Manžel pak zpozoroval, že jeho žena již nedýchá. Vyhledal lékařku, která pacientku poslechla a poté manželovi i mamince vyjádřila soustrast.

Pozůstalí vyjádřili obavu, že nevědí, jak sdělit dětem úmrtí jejich maminky. Nabídla jsem jim možnost setkat se s psycholožkou. Dále jsme hovořili o přípravě pohřbu. Na závěr setkání jsem manželovi předala kontakt na Poradnu pro pozůstalé Hořec s ujištěním, že jsme jim kdykoliv k dispozici.

Byla jsem vděčná za vnímavost zdravotního personálu, za spolupráci, která nám dává v těchto velmi náročných chvílích sílu, abychom je mohli dobře a pokojně zvládnout.

Rozhovor na hemato-onkologické klinice

Zpracovala: Jana Březinová, nemocniční kaplanka FN Olomouc

Nepříliš dlouho po začátku mého působení na hemato-onkologické klinice mě ošetřující lékařka vážně nemocné mladé pacientky požádala, zda bych se s ní mohla setkat, že je skleslá a nemá zájem s nikým komunikovat. Sama setkání pacientce nabídla, ta ale odmítla. Zeptala jsem se lékařky, zda bych jí tedy mohla jen předat záložku s citátem. Vstoupila jsem na pokoj a předpokládala krátké setkání. Když jsem mladou ženu pozdravila a předala jí záložku, „náhoda“ způsobila nečekané. Žena byla grafička a začala předaný materiál zkoumat po odborné stránce. Tím začal rozhovor, který se rozvíjel, prodlužoval a otevíral další témata. Postupně přešel k jejímu onemocnění, ventilaci plic, hledání příčin, odpovědí, smířování. Během rozhovoru si žena uvědomila, jak její nemoc přinesla smíření s bratrem, rodinou, za něž byla vděčná. Ač žena nebyla „věřící“ nabídla jsem jí, že se za ni budu modlit, což přijala a poděkovala mi. Při další návštěvě se její stav rapidně zhoršil a již nekomunikovala, setrvala jsem u lůžka v tichu, jen mě držela za ruku. Poté jsem se před pokojem setkala s její rodinou, která si nepřála mou přítomnost, což jsem respektovala. Někdy je za-

žité, že přítomnost kaplana přináší konec života... Pacientka krátce na to zemřela. Věřím, že náš rozhovor vnesl do závěrečné fáze jejího života více pokoje a smíření.

Napsali nám...

Osobní zkušenost s kaplanem

Mgr. Jarkem Křivánkem z ČSCH

V lidském životě nás provází mnoho změn. Ne všechny se zdají být na první pohled ku prospěchu. Z duchovního hlediska však víme, že všechno zlé je pro něco dobré, ale to se vždy ukáže až po dlouhé nebo ještě delší době.

V prosinci 2019 jsem nastoupila do FNOL na běžnou gynekologickou operaci. V nemocnici jsem měla strávit 3 – 5 dní. Ze tří dnů se staly téměř tři měsíce. Komplikace střídala komplikaci. Vše bylo horší o fakt, že jsem byla velmi daleko od domova, od dětí a od všech blízkých.

Také období, které jsem v nemocnici proležela, nebylo fajn, protože jsem tam byla o Vánocích, na Silvestra, na narozeniny své dcery, své matky a promeškala jsem mnoho dalších drobných leč radostných událostí. To bylo na jednoho člověka, tedy alespoň na mě, trochu moc. Hledala jsem odpovědi na běžné věci. Jako např. Pane Bože, proč? Byla jsem ve stavu, kdy jsem věděla, že tuto situaci nezvládnou sama. Požádala jsem o duchovní pomoc. Mnoho odpovědí mně pomohl najít nemocniční kaplan Jarek Křivánek. Jeho pomoc nebyla jen duchovní, ale i lidská. Tím, že se pan Křivánek dokázal vcítit do běžných lidských starostí, měl dokonalý nadhled a mohli jsme si povídat o duchovních, duševních i běž-

ných věcech současného dění. Tím mi velice pomohl. Pak, když jsem začínala chodit, doprovázel mě při rehabilitaci a povzbuzoval. Mimo jiné mě připravil na 1. svaté přijímání. Byl velice ochotný, a protože u mě není nic jen tak, musel ještě shánět bezlepkové hostie. Jeho výklad k Abrahámovi mě povznesl o příčku duchovna výše. Najednou mi začalo vše do sebe zapadat. Hledali jsme spolu v bibli a diskutovali nad některými pasážemi. Naše modlitby pronášené jeho ústy byly zaměřené nejen na prosby za jednotlivce, ale i za široké skupiny potřebných. Tento člověk je člověkem na správném místě a díky Bohu jsem se s ním seznámila právě včas. Víím, že i když nemám dobojováno, doprovodí mě pan kaplan Křivánek v nesnázích, v bolesti i rekonvalescenci. Bude se mnou, i když nebudu na společenské úrovni nalíčená, upravená a já se před ním nebudu stydět, protože se stal duchovní součástí mého života a zastoupil tak na nečekaně dlouhou dobu práci mé farářky Dr. Lenky Selčanové. Tímto bych panu Křivánkovi ráda poděkovala, dělá zvláštní práci. Chodí na místa, kam běžní lidé chodí neradi nebo z povinnosti, protože tato místa nejsou úplně pozitivní pro náladu a radost, nejsou voňavá, ani hezká na pohled. Je to člověk pozhnaný, který to vše dokáže proměnit v naději. A upřímně, kdo by ji v těžkých chvílích odmítal?

Se vzpomínkou a poděkováním D. H.

Poděkování pacientky oddělení Geriatrie

Dobrý den,
chtěla bych tímto způsobem poděkovat za vzornou péči, která mi byla poskytnuta na geriatrii, odd. 46 a následně na oddělení 48 /ODOP/, kde jsem byla hospitalizována více jak dva měsíce. Velké díky potom patří rehabilitační sestřičce Alence, která mě dokázala nejen zpátky postavit na nohy, ale i rozchodit natolik, že jsem se mohla vrátit do svého domácího prostředí. Dále bych chtěla vyzvednout práci pastorační sestry a nemocniční kaplanky Marušky, která se svým lidským a milým přístupem zasloužila o obnovení mé psychické pohody, která byla z předešlého zařízení hodně pošramocena. Netušila jsem, jak práce nemocniční kaplanky může mít obrovský vliv na znovunabytí zdraví.

Ještě jednou velké díky, s pozdravem O. M.

Poděkování

Na závěr děkujeme především všem stávajícím a bývalým kolegům a kněžím. Díky společnému úsilí a zodpovědnosti, se nám mnohé podařilo. Dále děkujeme těm, kteří naši službu koordinují a podporují - managementu FN Olomouc a Arcibiskupství Olomouc, supervizorce, která je nám k dispozici.

Velký dík patří také zaměstnancům, se kterými jsme spolupracovali, ale také dobrovolníkům, dárcům a příznivcům, kteří nás podporují svým časem, prostředky, modlitbou.

Ti, za kterými můžeme přicházet a být jim na blízku, jsou pro nás mnohdy také obohacením a inspirací, za což jsme vděční.

Děkujeme Bohu, že nás do této služby povolal a dává nám k ní sílu a své dary, abychom je mohli rozdávat dál.

Přejeme nám všem, ať máme při výkonu našeho povolání dostatek naděje a pokoje a dokážeme je předávat dál.

Nemocniční kaplani FN Olomouc

Nemocniční kaplani FN Olomouc

tel.: 733 789 731

e-mail: kaplani.fnol@seznam.cz

Preferovaný čas pro telefonáty je v pracovní dny od 10.00 do 16.00 hodin, kdy jsou kaplani přítomni ve FNOL. V krizových situacích lze volat nonstop.

Poradna HOŘEC

tel.: 733 789 731

e-mail: poradna.horec@gmail.com

V poradně Hořec jsou poradci pravidelně přítomni v pondělí od 10.00 do 11.30 a ve středu od 15.00 do 17.00 hodin. Návštěvu je možné domluvit i na jinou dobu.

Webové stránky asociací nemocničních kaplanů:

www.kaplan-nemocnice.cz

www.nemocnicnikaplan.cz

